

DISCURS EN MOTIU DE LA JUBILACIÓ D'EN JOSEP FONT
Director de l'Escola Estel (1976-2016)*

Això no és un comiat.

Això és un “gràcies i fins sempre”

Al llarg de la nostra vida, potser tindrem la sort de conèixer persones excepcionals.

Els nostres fills ho són. Excepcionals i meravellosos.

També nosaltres, mares i pares, que encarem la vida com mai ens havien pensat que ho faríem quan érem joves, i les nostres prioritats eren unes altres.

Però vet aquí que, gairebé sense adonar-nos-en, un dia la vida ens porta a entrar a l'Estel. Molts de vosaltres, en alguns casos, ja sabeu aquella dita que diu: “és difícil entrar a l'Estel”: En canvi, els qui ja hi hem passat o portem alguns anys, us direm: “sí però és molt més difícil sortir-ne”. Per què serà?

El primer dia a l'Estel, com a pares (molts ho recordem), el seu director ens rep amb un somriure, amb calidesa, la veu baixa i el parlar ràpid, que costava sentir i seguir, però que a l'hora transmetia molta seguretat amb tot el que et deia. Tot allò que fa que respiris més alleugerat, més tranquil. D'alguna forma (a mi em va passar), sents i te n'adones, que el teu fill o filla estarà ben atès.

Si a més a més fas una mica de vida dins la comunitat escolar, aleshores veus les professionals, les mestres (i un mestre), que semblen formar un motor, un conjunt ben assemblet, on tot, (o gairebé tot) està funcionant amb uns objectius concrets, potser senzills, però molt potents, i que estan pensats i motivats per ajudar a créixer i per treure totes les potencialitats als nostres fills, a més a més amb la intenció última d'intentar que el seu pas per la escola sigui una etapa molt feliç, potser, per molts d'ells, la més feliç de la seva vida.

Jo sé, que tu Josep ets el principal “culpable” d'aquestes coses que us he dit i sento.

Per això, en nom de tots els que estem aquí, per tot el que has fet, per tot el que ens deixes, i amb el compromís que lluitarem per conservar, i si pot ser, millorar la nostra escola, sempre t'estarem agraïts.

Antoni Llamas Rodríguez
President Ampa Escola Estel

Dissabte, 11 de Juny de 2016

(*) En Josep Font va començar a treballar a Sant Tomàs el juny de 1975, fent la primera escola d'estiu. El curs 1975-76 va començar a treballar a l'Escola Estel dos dies a la setmana, encara estudiava 5è de carrera a la universitat. El setembre de 1976 va assumir la direcció de l'escola i del centre de “profunds” (aquells anys es deia així del que ara és Riudeperes)

CERCLES

Un altre cop vols agitar les aigües
del llac.

Està bé, però pensa
que no serveix de res tirar una sola pedra,
que has d'estar aquí des de la matinada
fins a la posta, des que neix la nit fins al
llevant

-tindràs la companyia
de les estrelles, podràs veure l'ocellassa
de la nit negra covant l'ou de la llum del
dia nou-,   assajant sempre
cercles,
per si al cap de molts anys, tota una vida, et sembla
-i mai potser no n'estaràs segur- que
has assolit el cercle convincent.

Joan Vinyoli

Dolo Ramon. Mestre, mare, germana, companya, amiga.

Aquest poema m'agrada molt perquè em sembla que s'ajusta molt a tota la tasca, tossuda i persistent, que en Josep ha anat fent al llarg de molts anys, com un home que llença pedres a l'aigua, les quals han generat i generaran cercles concèntrics.